

עם ז'אק פאט. יוצר אופנה

למה זה יקר?

● אתה עורך 4 תצוגות בשנה? כן. שתי תצוגות גדולות אחת לאביב וקיץ, השניה לסתיו וחורף. חוץ מזה קיימים עוד שתי "חצאי תצוגות" בתקופות בינוניות. כמה בגדים יוצרים תצוגת אופנה?

הדבר משתנה. לרוב זה 200 שמלות. לעי תים קרובות אנו מוציאים 800 דולר על תפירת מודל ראשון של שמלה ומכירים אותו לבעל חנות ב-400 דולר.

● האם רוב עסקיך הם עם בעלי חנויות אופנה?

לא. למעשה אני מוכר פי שש לקונות פרטיות. יש לנו לקוחות בכל העולם.

● האם אתה מוכר אותה שמו?

ה יותר מאשר לקונה אחת? הן, כן. לפעמים אני מוכר אותה שמלה ל-150 לקוחות.

● ואתה מקבל 150 פעם 400 דולר?

כן. אולם לא כל 200 המודלים בתצוגה יוכרו להצלחה כזו. באחדים מן המודלים יש לנו אפילו הפסדים.

● האם אתה עושה לפעמים שמלה מיוחדת לאשה אחת, ומוכרת אותה לה אקסקלוסיבית?

כן. אם לקוחה טובה מבקשת ממני לשרטט לה שמלה מיוחדת, אני עושה זאת. זה יקר מאוד בשבילי, היות ואינני יכול לחזור עליה.

● מי יכול לבוא לתצוגותיך?

כל אחד יכול לבוא, אם יש לו הזמנה.

● האם צריכים הקונים להפקיד פקדון כדי לבוא?

קונים מן העסק צריכים להפקיד ערבון. אם הם קונים משהו, הולך הכסף על חשבון הקניה. במקרה שלא, הם מפסידים אותו.

● כיצד יכול מישהו הרוצה לקנות שמלה, לקבל הזמנה?

תחילה עליו לפנות למחלקת התיקיה. שם יבדק, אם שמו אינו נכלל ברשימה השחורה, הנעשית בשיתוף עם האגוד המקצועי שלנו. אחר כך יבדקו אם שמו לא יימצא באחת מ"שתי הרשימות, יתקש להראות את דרכו כדי להיות בטוחים שהוא איננו בעסק השמלות.

● אם כן, יש מרגלים בעסק כשדך?

כן, הרבה מאוד. יש לי בית מלאכה בקרבת מקום. חב"ד רה אחת שכרה חדר בבית מלון ממולי, וצילמה את כל השמלות שהיו על בובות עץ, דרך החלונות. יש כאלה הבאים הנה לתצוגה בקבוצה של שלושה אנשים. אחד מעתיק את התצוגות, שני את החלק העליון, שלישי את הפרטים והקישוטים.

● אתה מרשה לאנשים לערוך רשימות בתצוגותיך, לא כן?

כן. אולם אסור לאיש לשרטט. אם אנו תופסים מישהו עושה זאת, אנו דורשים ממנו לצאת. לעתים אנו מביאים מקרים כאלה בפני האגוד שלנו, והוא מגיש נגדם תביעה לפיצויים בבתי דין צרפתיים.

● האין האופנה נחשבת בדרך כלל לעסק מסוכן?

שוב אין הוא מסוכן כפי שהיה. היו זמנים שהחייטים הגדולים היו עובדים על חוט שערה, שילמו שכר עבודה נמוך, והיו תלויים לחלוטין בהצלחת כל תצוגה, כדי להשאר בעסק.

● כעת אנו חיים בתקופה של פרסומת. יש לנו נערות בגיל 16 ו-17 בין העובדים, הן מתאמנות כתופרות. לפי החוק עלינו לשלוח אותן גם לבית הספר. כל העובדים שלנו מבוססים ביטוח סוציאלי.

● החייט גדול הוא בעל סמל מסחרי יקר ערך — שמו הנקרא על השמלות נדרש על-ידי נשים בכל העולם.

● מר פאט, קונים אמריקאים טוענים כי אינני האופנה הצרפתיים הם היקרים ביותר. האם נכון הדבר?

לא. בעד 300 דולר אפשר לקבל כאן מודל מקורי, מחירה של שמלה דומה באמריקה, תפורה לפי הזמנה תהיה 600 דולר, לפחות.

● האם נכון הדבר שאתם לוקחים מקונים אמריקאים מחירים "בוהים יותר מקונים אחרים"?

לא. המחירים שווים.

● מהי מידת ההתחרות שמפיעילים נגדכם האיטלקים?

האיטלקים מעתיקים מן האמריקאים דוג מות שהאמריקאים קנו מאתנו לפני שנתיים. האבירים שלהם נהררים. אולם בקמים הן יקריים אין הם נחשבים כיוצרים מקוריים.

● מה בדבר השרטטים האמריקאים?

אני מחבב את התפירה האמריקאית. האמריקאים הם טובים, הרבה יותר מאשר האיטלקים. אולם הם מוכרים רק בארצות הברית.

● האין סבור שבגדים אמריקאים הם סטנדרטיים מדי?

להפך, האשה האמריקאית, כאשה הצרפתית, אוהבת להוסיף מגע אישי קל לשמלה. הצרפתיה עושה זאת בלכתה אל תופרת קטנה, מבקשת ממנה לגזור את שמלתה בצורה זו או אחרת. האשה האמריקאית מרטיפה את המגע האישי באביזרים — מתרזות פנינים, מטפחת סביב הצוואר, משהו מעין זה.

● מהי עמדתך במלחמת אימרת החצאיות? מהו אורך שמלת תיך?

קיצרתי את שלי במעט, אולם לא בהרבה שמלותי הן באורך 15 אינצ'ים (38 ס"מ) אינני מחבב את רע"מאד — אין בזה כל סגנון. אני סבור ש"אשה בשמלה קצרה מדי איננה יכולה להיראות כגברת.

● מדוע באים כל רעיונותיך אופנה מפאריס?

אינני יודע. לא כן "אופנה צרפתית" היא באמת צרפתית. מנבושה, למשל, הוא אמריקאי, אולם הוא בא לפאריס כדי לעשות לעצמו שם. ש"אפריל היא איטלקיה. ברגע שהם באים ה"נה הם נעשים "צרפתיים".

● האם הם באים לפאריס משום שהקונים הם בפאריס?

לא. אין זה הכסף. ישנה מין אווירה מיוחדת בפאריס. בספרות, בצורה, בתיאטרון, בכל האמנויות, משפיע לטובה האוויר של פאריס. פרט לכך, פאריס היא המקום היחיד בו נמצאים עדיין, במספר גדול, אנשים העוסקים בעבודת יד.

● מנין אתה יודע מה תקנה האשה? האם לא קשה להימצא בקפיצה אחת בראש האשה?

אינני חושב על מה שהאשה תקנה. אני חושב את השמלה כמו שאני רוצה. לעולם אינני חשב את השמלה תימכר או לא.

● האם קיימים יצרני אופנה גברים? מי משרטט בגדי גברים?

איש לא. כל גבר יוצר בצורה אינסטינקטיבית סגנון לעצמו.

● האם יש לך רווח מסויים על כל שמלה?

הדבר הקשה בעסק זה שלנו, הוא ששמים ועוד שתיים לא תמיד מסתכמים לארבע. אנו יכולים לחשוב ששמלה מסוימת תצריך 60 שעות עבודה. אולם יש גם מידות, שנויים, שוב מידות. בסופו של דבר, יוצא של עתים אנו מוציאים 130 שעות עבודה על אותה שמלה. אולם המחיר נשאר כקודם.

ז'אק פאט, מאינני האופנה הפאריסית, סאית ומתנגדו של דיוויר באופנת החצאיות הקצרה, מוסר בראיון מיוחד פרטים על ייצור אופנה.

מה תלבשי החורף

אשה רגילה חושבת כר יום על תלבשתה. אולם פעמיים בשנה בפרוס החורף ובפרוס הקיץ היא חושבת עליה במיוחד. בעמודים הבאים מגיש -העולם (הזה)